

Ontslag ID-medewerker

1. Loop van de procedure

Partijen worden hierna genoemd appellante en de stichting.

Bij beroepschrift van 29 mei 2006, bij de Commissie ingekomen op 30 mei 2006, is appellante in beroep gekomen van het besluit van de stichting van 25 april 2006 haar te ontslaan per 1 augustus 2006.

De stichting heeft een verweerschrift ingediend, gedateerd 23 juni 2006.

Appellante heeft bij brief van 29 juni 2006, door de Commissie ontvangen op 5 juli 2006, haar beroepschrift aangevuld.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie op 7 juli 2006. Verschenen zijn appellante en voor de stichting mr., vergezeld van, personeelsfunctionaris.

Partijen hebben ter zitting hun standpunten mondeling toegelicht.

In verband met een sollicitatie is de zaak tot 21 juli 2006 aangehouden. Appellante heeft vervolgens op 21 juli 2006 telefonisch aan de Commissie laten weten dat zij haar beroep handhaaft.

2. De feiten

2.1 Blijkens de akte van benoeming van 16 september 2005, op dezelfde datum door haar getekend, is appellante met ingang van 1 augustus 2004 voor onbepaalde tijd benoemd in de functie van schoolassistent (id-baan) aan de R.K. Basisschool te voor werktijdfactor 0,8681.

2.2 Op 4 mei 2005 heeft de gemeente het voornemen kenbaar gemaakt de subsidies voor in- en doorstroombanen (id-banen) per 1 januari 2006 niet meer volledig te bekostigen. In het inmiddels bekrachtigde besluit is bepaald dat werkgevers van id-medewerkers met een arbeidsproductiviteit van hetzij 40%, hetzij 60% vanaf 1 januari 2006 een eigen bijdrage in de loonkosten van die id-medewerkers aan de gemeente moeten afdragen van 40% respectievelijk 60%.

De arbeidsproductiviteit van de id-medewerkers is door de gemeente bepaald op basis van gesprekken, die het namens de gemeente op de eigen school en in aanwezigheid van de directeur van de school met elke id-medewerker heeft gevoerd, alsmede de diploma's waarover de betreffende id-medewerker beschikt.

De stichting heeft 23 id-medewerkers in dienst. Van 20 id-medewerkers is de arbeidsproductiviteit bepaald op 20%, hetgeen betekent dat de gemeente tot 2008 hun loonkosten volledig zal vergoeden. Appellante is door de gemeente gewaardeerd op een arbeidsproductiviteit van 60%. De stichting moet daarom vanaf 1 januari 2006 aan de gemeente een eigen bijdrage afdragen ter hoogte van 60% van de loonkosten van appellante.

2.3 De functie van appellante is bij brief van 21 juli 2005 in het risicodragend deel van de formatie (rddf) geplaatst per 1 augustus 2005. Het beroep dat appellante tegen dit besluit heeft ingesteld, is door de Commissie van Beroep voor het katholiek basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs in Noord-Nederland op 10 november 2005 ongegrond verklaard.

3. Het bestreden besluit, het beroep en het verweer

3.1 Het bestreden besluit, zoals aan haar per brief van 25 april 2006 medegedeeld, houdt in dat de stichting appellante met ingang van 1 augustus 2006 ontslaat uit haar betrekking van schoolassistent aan de onder de stichting ressorterende basisschool

3.2 Het beroep strekt tot gegrondverklaring daarvan. Daartoe heeft appellante het volgende aangevoerd. De inleenvergoeding is voor appellante bepaald op meer dan 20%. Appellante weet niet wanneer, door wie en op basis van welke argumenten dit besluit is genomen. Zij heeft niet de informatie en gelegenheid gehad dit besluit te bespreken of zich er tegen te verzetten.

De stichting heeft niets gedaan om appellante uit haar id-baan te laten doorstromen naar een reguliere baan. De stichting heeft haar zelfs tegengewerkt toen zij in 2003 kans had op regulier werk als docent in het voortgezet onderwijs voor 4 uur per week in een vervangingsaanstelling voor bepaalde tijd en haar onder druk gezet daar ontslag te nemen om bij de stichting te kunnen blijven werken.

Alle onderwijsorganisaties hebben hetzelfde bestuur, zodat appellante weinig tot geen kans heeft ergens in dienst te kunnen komen. Appellante heeft in 2003 de studie mbo Sociaal Pedagogisch Werk (SPW) afgerond en volgt thans de lerarenopleiding wiskunde en techniek op de Hogeschool van

Zij heeft voor haar studies nooit een studie- en reiskostenvergoeding ontvangen.

Appellante heeft ook nooit een reiskostenvergoeding ontvangen voor woon-werkverkeer.

Ter zitting heeft appellante hieraan nog toegevoegd dat er onduidelijkheden zijn ten aanzien van de gelijke behandeling op de werkvloer. Tenminste één collega die ook het diploma SPW had gehaald, heeft een reguliere baan als onderwijsassistent gekregen, terwijl appellante na het behalen van dit diploma geen regulier contract aangeboden heeft gekregen.

3.3 De Stichting bestrijdt de vordering gemotiveerd.

4. De beoordeling

4.1 De stichting heeft in haar besluit van 25 april 2006 appellante klaarblijkelijk ontslag aangezegd wegens opheffing van haar betrekking. Naar de Commissie ter zitting is gebleken heeft appellante dit ook zo begrepen.

4.2 Op ontslag op grond van opheffing van de betrekking is onder meer van toepassing artikel F2.6 lid 1 aanhef en onder c van de Collectieve Arbeidsovereenkomst voor het primair onderwijs (CAO) en artikel 117 van het Rechtspositiebesluit WPO/WEC, waarvan lid 2 luidt, voor zover hier van belang:

“Indien het bevoegd gezag besluit over te gaan tot opheffing van een betrekking dient het eerst zorgvuldig te onderzoeken of het in redelijkheid mogelijk is de betrokkene een mede in verband met zijn persoonlijkheid en omstandigheden voor hem passende functie bij het bevoegd gezag aan te bieden.....”.

De Commissie dient thans te beoordelen of de stichting op 25 april 2006 in redelijkheid heeft kunnen besluiten tot ontslag van appellante per 1 augustus 2006 en of de stichting de regels met betrekking tot ontslag op grond van opheffing van de betrekking correct heeft toegepast.

4.3 De stichting heeft aangevoerd dat de reguliere formatie-inkomsten geen mogelijkheid bieden om id-medewerkers, die niet volledig met id-subsidie bekostigd worden, in dienst te houden en dat daarom de id-functie van appellante inmiddels is opgeheven.

De Commissie stelt vast dat het dienstverband van gebaseerd is op een persoonsgebonden subsidie, zodat bij geheel of grotendeels vervallen van de subsidie, de daarbij behorende functie kan worden opgeheven, zonder dat hoeft te blijken van het bestaan van onvoldoende vermogen om de betrekking uit eigen middelen te financieren.

4.4 De stichting heeft gesteld dat appellante in de periode van 4 mei 2005 tot 12 juli 2005 door de gemeente is beoordeeld op haar arbeidsproductiviteit en vanaf deze periode de gelegenheid heeft gehad op deze beoordeling te reageren. De Commissie constateert dat de bepaling van de arbeidsproductiviteit van appellante door de gemeente is geschied, zodat deze bepaling niet aan de stichting kan worden toegerekend.

4.5 De stichting heeft ontkend dat zij niets heeft gedaan om appellante te laten doorstromen naar een reguliere baan. De stichting heeft zich in goed overleg met ingespannen om appellante te behouden voor het onderwijs en werkloosheid van appellante te voorkomen. Zij heeft regelmatig gesprekken gevoerd met appellante over haar toekomst na haar ontslag op 1 augustus 2006, heeft samen met appellante een voormelding dreigend ontslag gedaan, waardoor appellante ook door het Participatiefonds wordt ondersteund bij het verwerven van een andere werkkring, is haar behulpzaam geweest bij het opstellen van sollicitatiebrieven en door vooraf ten behoeve van appellante contacten te leggen met de aanbieders van vacatures. Vanaf 2 maart 2006 is appellante gedetacheerd bij een bedrijf in om ervaring op te doen die wellicht beter bij haar opleidingsprofiel past. Dat de stichting deze inspanningen heeft ondernomen is door appellante ter zitting erkend.

4.6 De Commissie acht het van onvoldoende gewicht om thans nog in haar oordeel mee te laten wegen dat de stichting in 2003 niet zou hebben willen meewerken aan het verlenen van faciliteiten ten behoeve van appellante voor een vervangingsaanstelling voor bepaalde tijd in het voortgezet onderwijs, indien dit al zo zou zijn geweest (appellante heeft dit betoogd, doch dit is door de stichting ontkend).

4.7 In reactie op hetgeen appellante voorts nog heeft aangevoerd in haar beroepschrift heeft de stichting er op gewezen dat niet alle onderwijsorganisaties hetzelfde bestuur hebben. Zij beheert zelf uitsluitend basisscholen en uit de reacties op haar sollicitaties, die appellante heeft overgelegd, blijkt

dat het daarbij telkens gaat om andere onderwijsinstellingen (veelal betreffende het voortgezet onderwijs) dan de stichting. Ondanks dat de stichting voor haar basisscholen geen belang heeft bij de opleiding van appellante tot leraar wiskunde en techniek, heeft zij appellante toegezegd het collegegeld voor het studiejaar 2005-2006 alsnog te vergoeden. Ter zitting heeft de stichting appellante op haar loonstrookje aangewezen dat appellante wel degelijk een reiskostenvergoeding voor woon-werkverkeer ontvangt.

De stichting heeft bestreden dat zij bij de benoeming van een onderwijsassistent appellante ongelijk heeft behandeld. Zij heeft in deze functie geen id-medewerker benoemd.

Appellante heeft de stellingen van de stichting niet gemotiveerd weersproken.

4.8 Op grond van hetgeen hierboven is overwogen, is de Commissie van oordeel dat de stichting zich in voldoende mate heeft ingespannen om appellante aan passend werk te helpen. De stichting heeft in redelijkheid tot het ontslag kunnen besluiten en zij heeft de regels met betrekking tot het ontslag in acht genomen. Het beroep van appellante dient daarom ongegrond te worden verklaard.

5. De beslissing

De Commissie verklaart het beroep van appellante ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Utrecht op 21 juli 2006 door mr. E.S.M.Weterings-Zeegers, voorzitter, mr. R.A.C.van Rossum, F.A.J.van Moorsel, mr. A.Schellart en mr. G.M.J.Prick, leden, in tegenwoordigheid van G.H.Gerritsen, secretaris.